

OP DE VINGERS

INTERVIEW MET PIET WEEDA

TEKST HANS BOCK FOTOGRAFIE GUSTAV KIBURG

GEKEKEN

Als ik ergens in Oud-Beijerland het woonerf inloop waar Piet woont en langs het schuurtje voor zijn huis kijk, weet ik meteen dat ik op het juiste adres ben. Over een metalen bistrostoeltje hangt een oud en versleten Sage waadjasje, compleet met nog wat vliegen op het schapevachtje. Op het stoeltje ligt een splitcanehengel voorzien van reel en lijn. Eronder staat een paar waadschoenen waarvan de schoenen voor het grootste gedeelte van de zool losgelaten hebben. Een prachtig stilleven in een knus hoekje bij de voordeur.

Nadat Piet mij hartelijk welkom heeft geheten, kom ik in de hal van zijn huis. Ook hier ademt het vliegvisser. In een houten lijst met zelfgesneden passe-partout hangt elke bindstap van een CdC-vlieg. In een andere lijst een schaalmodel van een splitcanehengel met bijpassend reeltje. Zowel het reeltje, dat tot op het kleinste onderdeel overeenkomt met het origineel en waarvan de spoel gewisseld kan worden, als de hengel, zijn door Piet met de hand gemaakt. Aan een ander muurtje van de hal heeft Piet verschillende, realistisch gebonden levensfasen van de steenvlieg ingelijst. Uiteraard ook zelfgebonden.

Nadat ik aan zijn vrouw Tineke ben voorgesteld, legt Piet uit dat zijn handigheid bij zijn beroep hoort. Piet is namelijk van huis uit machinebankwerker. Toen hij enige jaren geleden bij de facilitaire dienst van de Erasmus Universiteit in Rotterdam werkte, was er onder werktijd wel eens een moment waarop hij heerlijk kon knutselen en gebruik kon maken van geavanceerd gereedschap. In die tijd maakte hij bijvoorbeeld zijn eigen vise. Het harde gedeelte van de bek van de vise maakte Piet uit de tanden van een zaag. Het bij deze vise toegepaste

Piet Weeda bindt geconcentreerd zijn vlieg.

draai-kantelmechanisme maakt het mogelijk om de kop van de vise haaks op de lengterichting van de vise te plaatsen. Een handigheid die bij het weven van vliegen goed van pas komt en waar de broertjes Van den Driesche danig van onder de indruk waren, en het overgenomen hebben. Helaas is de werkplaats op de universiteit verdwenen en is Piet zijn baan meer naar receptiewerk verschoven.

IN DEN BEGINNE

Piet heeft altijd in Oud-Beijerland gewoond. Op zijn zesde haalde hij uit een vuilnisbak een oude biljart-

keu. Met behulp van een punaise werd op de punt een touwtje vastgemaakt waaraan een haak werd geknoopt. Zo viste hij in de sloten van Oud-Beijerland op stekelbaarsjes. Later kocht hij bij ijzerwaren- en hengelsportwinkel Vogelaar voor een kwartje zijn eerste echte hengel. Het was er een uit één deel van bamboe. Na het vissen legde Piet zijn hengel altijd op het schuurdak achter het huis. Op die manier lukte het meestal om op zondag, als er eigenlijk van vader niet gevestigd mocht worden, ongezien met hengel en al aan de aandacht te ontsnappen en toch stiekem de waterkant op te zoeken. Jaren later werd Piet een fanatiek wedstrijdvisser met de vaste stok. "Mijn eerste carbonhengel was een echte De Witvis, van 1250 gulden", weet hij zich nog te herinneren. "Het vliegvisser zat echter in mijn achterhoofd. Ik las het blad 'Voor en door de Visser' en dwaalde in gedachten weg bij de artikeltjes over vliegvisser in de Ardennen. Uiteindelijk stopte ik zo'n dertig jaar geleden definitief met het wedstrijdvisser en schafte ik mijn eerste vliegvishengel aan. Het was een echte glasvezelhengels, de Albatros Voorn."

WERPEN

Het eerste waar Piet bij het vliegvisser tegenaan liep, was het werpen. In de hele Hoeksche Waard was namelijk niets op vliegvisgebied. "Ik probeerde er zo veel mogelijk over te lezen in vliegvisbladen en probeerde van alles uit op de Egmontshofvijver. Eigenlijk ging dat niet eens zo slecht. Toen ik het werpen een beetje beter onder de knie had, kon ik er op een avond zo'n vijftienvintig rietvoorns van 28 tot 32 centimeter vangen. Ook heb ik er genoeg mensen gek gemaakt voor het vliegvisser. Ik wierp de vis aan en liet de ander de vis drillen. Ze waren meteen verkocht." Echt goed heeft Piet leren werpen bij wijlen Ben Pont. "Ben liet me gooien met uitermate zachte hengels, zoals de Flymph aftma 3 en de Black Beauty.

Een zeven en een half voeter voor een aftma 2, waarbij hij leaders van vijf meter gebruikte. In ieder geval leerde je heel rustig werpen en goed te wachten tot de achterwaartse worp uitgerold was. Later heb ik ook veel van mensen als Sepp Fuchs geleerd."

Piet is iemand die zijn kennis en ervaring graag met anderen deelt. Zo was hij betrokken bij de oprichting van Vliegvisclub Rotterdam, van

Lure & Emerger in Zeeland en van de Eerste Nederlandse Vliegvischool. Tegenwoordig is hij lid van Vliegvisclub Spijkenisse en van de club in Westmaas.

BIJNAAM

Het binden heeft Piet ook voor een groot deel van Ben Pont geleerd. Dat gebeurde in een zaaltje van de kerk tegenover zijn winkel. Maar ook van ervaren vliegbinders kreeg Piet tips over bindtechnieken en materialen.

Toen Piet ongeveer vijf jaar vliegen bond, las hij een artikel over Marc Petitjean. Piet was meteen verkocht van het prachtige cul de canard en stortte zich compleet op het vliegbinden met dit materiaal. Het is de reden waarom sommigen hem beter kennen als 'Piet CdC'.

Op mijn vraag wat voor hem nu eigenlijk zo intrigerend aan cul de canard is, antwoordt Piet: "Het zijn vooral die hele fijne zijffibers. Het

Leon Links een stukje over mij in zijn boek schreef, vond ik ontzettend eervol."

VISSEN

Piet vist ook nog steeds fanatiek. Zo kent hij alle vlietjes en sierwater in de Hoeksche Waard als zijn broekzak. Ook het nabijgelegen grote water, zoals het Haringvliet, het Spui en de Nieuwe Waterweg, worden vaak door Piet bevestigd. Als hij vol vuur vertelt over het vangen van tientallen bakken van windes die hij op het Spui op zicht met de droge vlieg aanwerpt, klinkt het allemaal erg makkelijk. "Vergis je niet", voegt Piet snel toe, "daar gaan vele visloze sessies aan vooraf. In het begin wil je zo veel mogelijk vis, later hoeft dat niet meer. Ik vind het heerlijk om kilometers af te struinen op zoek naar de vis. Alleen maar kijken. Soms laat ik tegenwoordig zelfs mijn hengel thuis." Het liefst vist Piet met de droge vlieg in combinatie met zijn Sage Lightline in

Drie droge vliegen die eigenlijk in geen enkele doos mogen ontbreken.

trillen daarvan zien wij niet, maar het wordt door de vis zeker opgemerkt. Daarnaast is het machtig materiaal om mee te werken." Omdat Petitjean vroeger nooit in het openbaar zijn vliegen bond, was het voor Piet in het begin een raadsel hoe de Zwitser de body van de vliegen uit CdC maakte. Piet loste het op door het veertje over een rubberachtige mat te rollen en daarna in te binden. "Toen ik eens bij Thomas Dürkop zat te binden, kwam Marc bij me langs en zei dat ik niet alles moest laten zien. Toen wist ik dat ik goed zat!"

INTERNATIONAAL

Er gaat eigenlijk geen dag voorbij zonder dat Piet achter zijn vise zit. "Soms ben ik wat materialen aan het uitproberen en soms bind ik een serie van dezelfde vliegen. Het varieert. Als het 's zomers erg warm is in mijn bindkamer, dan maak ik het niet zo lang, maar in de winter bind ik vaak hele dagen."

Piets CdC-kunsten bleven niet onopgemerkt en als lid van Daaft werd hij door Bas Verschoor tweemaal gevraagd om samen met Jan Reniers en Sepp Fuchs te binden op het International Flytying Symposium in New Jersey. "Ik herinner me nog dat we na de beurs samen met Oliver Edwards op searun brook trout hebben gevestigd."

Ook in Denemarken en Noorwegen is Piet als vlieg binder een graag geziene gast. "De vis- en jachtbeurs in het Noorse Elverum vind ik het meest indrukwekkend. Die beurs trekt zo'n vijftig tot zestigduizend bezoekers!" In Nederland heeft Piet aan bijna alle Fly Fairs als demonstratiebinder zijn steentje bijgedragen.

In vele magazines zijn Piets creaties te bewonderen geweest. "Dat

een aftma 3 van 8,9 voet. "Maar als het niet anders kan, zoals op de Nieuwe Waterweg, dan gebruik ik ook met veel plezier een zwaardere hengel en een intermediate lijn in combinatie met Silly Skin-achtige vliegen om de fint aan de schubben te komen. Dat kan erg succesvol zijn. Soms zie je scholen van honderden vissen langskomen en blijf je vangen. Maar ook voor deze visserij geldt dat je veel moet zoeken en vaak de vis niet vindt."

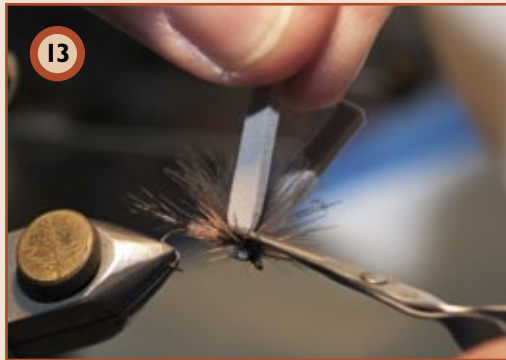
Zijn eerste buitenlandse vliegvisserij had Piet op de Fergus River in Ierland. Vol trots toont hij de foto's van die trip. "Je ving er prachtige wilde bruine forellen van tegen de veertig centimeter."

In Duitsland beleefde Piet ooit geweldige tijden op de Lenne. "Heerlijk met een CDC- vliegje vlagzalmen vangen. Ik ving er tot 46 centimeter."

BINDKAMER

Piet beschikt over een ruime kamer die uitsluitend voor het vliegbinden gebruikt wordt en waar alles een vaste plek heeft. Het is duidelijk dat hij alles zeer geordend heeft ingedeeld, want zonder te hoeven zoeken weet hij uit de kasten vol bindspullen alles te vinden wat hij nodig heeft.

Wat mij opvalt, zijn de grote zakken vol CdC. "Er was een tijd dat bij een wildhandelaar in Zuid-Beijerland alle jacht bijeen werd gebracht. Er werden zo'n driehonderd eenden geplukt door enkele leden van de club. Genoeg CdC om een leven lang van te binden."

► OP DE VINGERS

CDC REEHAAR PARA FLY

GEKEKEN

BINDSTAPPEN CDC REEHAAR PARA FLY

1. Zet de haak in de vise. De haak is een TMC 100, maat 12. Ook de TMC 5230 is geschikt. De vlieg is ook erg goed in de maten 14 tot en met 18. Het binddraad is Traun River 8/0 in zwart. Maak een basis van de binddraad en zet een staartje in van fibers uit een coq de Leon veer. Maak het staartje net zo lang als de haaksteel. Als je met je binddraad achteraan bent, leg dan ook een slag onder het staartje door.
Zet een gele ribbing in van 6/0 Uni-Thread binddraad.
2. Bind een CDC veer met het dikke eind in.
3. Trek de veer onder de binddraad terug.
4. Breng je binddraad naar voren.
5. Wikkel de body van de vlieg. Terwijl je de veer om de haak wikkel, draai je deze ook steeds om zijn as.
6. Bind door tot ongeveer 4 á 5 mm voor het haakoog. Knip het overschot van de schacht en de lange haren langs de body af, zodat een min of meer glad geheel ontstaat.
7. Wikkel de gele ribbing in tegenovergestelde richting naar voren en zet deze vast.
8. Leg 2 á 3 CDC veertjes op elkaar en strip de fibers er af, zet deze toef in om de vleugel te maken.
9. Leg een paar slagen binddraad achter de toef CDC om de vleugel iets omhoog te laten staan. Knip de vleugel aan de bovenkant recht af en breng je binddraad er langs naar voren.
10. Knip een stukje Crepla (foam) van ongeveer 3 mm breed en 7 cm lang. Zet dit strookje in van onder de haaksteel, waarbij je het rondom inbindt.
11. Knip een bosje reehaar af en stop het in de stacker. Het is belangrijk dat je dun en kort reehaar van de zomerhuid gebruikt. Wax je binddraad in en maak een lus. Hang je dubbingtol in de lus. Haal het bosje reehaar uit de stacker, knip het dikke gedeelte recht af en plaats het in de lus. Spreid de reeharen en knip het dikke gedeelte van de haren langs de lus weg.
12. Twist het geheel. Na het twisten kun je de dubbingtol verwijderen en verder gaan met een hackle plier. Hackle nu het reehaar linksom, horizontaal om de vleugel en het crepla en zet het vast met je binddraad.
13. Knip je lus af, whip finish en lak af.
Knip het crepla tegen de body af en breng er een tapse vorm in.
14. Knip de vleugel in vorm en knip de reehaar hackle bij het haakoog en achter op het lijfje weg.

Je kunt het crepla eventueel kleuren met een watervaste stift. ◀